

TÉZISEK

- ❖ **Megváltozott a fotográfia feladata és szerepe, és a befogadók viszonya a fotográfiához.** Megváltozott a közeg is, nem csak készítők és befogadók vannak, a készítők egyben befogadók, és a befogadók egyben készítők is, ezért a hatásmechanizmusok is megváltoztak a képek és azok készítésének célja mellett. Korábban: Mumifikáció, objektivitás, eredeti.
- ❖ **Mindez összefügg a kép készítés technikájának, lehetőségeinek változásával.** A digitális képkészítés technikája hatott a képekhez való viszonyunkra. Nem csak mi hatunk a technikai fejlődésre, hanem a technikai fejlődés szintén hat ránk és alakítja át a gondolkodásunkat és a világhoz való viszonyrendszerünket.
- ❖ **A fotókészítés egyre demokratikusabbá vált,** mivel hatalmas mértékben egyszerűsödött technikailag. Ezzel téve egyszerűbbé az eszköz széleskörű használatát és a technika alkalmazását, azonban ezzel egyre jobban kiszolgáltatottabbá is tette a felhasználót. A képkészítés már nem esetleges lehetőség, hanem már feladat, sőt elvárás. Elvárt feladat a képkészítés.
- ❖ **A technika lehetővé teszi, hogy bárki készítsen fotót, de képet nem tud bárki készíteni.** A technikai tökéletesség nem az egyetlen szempont a képpé válás esetében, de olyan fotó is képpé válhat, ami nem művészi kép készítésének igényével készült.
- ❖ **A digitális fotókat befogadó tér, az internet által felépült egy új, virtuális képi világ,** vagy világok. Ez a cyber világ és az általunk valóságosnak érzékelt fizikai környezet nem egymástól elszigetelten, hanem nagyon is egymásba gabalyodva, egymást átszöve és kiegészítve, kettős érzékelést eredményezve léteznek.
- ❖ **A képeredeti kérdéssé vált.** Az elektronikus adatok halmazában, már nagyon nehéz meglegelni az eredetit. A digitális korban a technikai képnek nincs eredetije. Nagyon nehéz meghatározni, hogy mit is tekinthetünk annak: a digitális fotóapparátus memóriakártyáját, amiről letöltjük a képet és újat készítünk rá, vagy a helyet, ahová letöltjük vagy a helyet ahol láthatóvá válik?
- ❖ **A fotográfia objektivitásába vetett hitünk kudarcot kell hogy valljon.** A digitális arcok pótarok, amelyek esetében bármilyen manipuláció és kódolás lehetővé válik. Erre a médium, ahol megjelenik, különösen jó terepnek mutatkozik. Az identitás felcserélhetővé válik.
- ❖ **A digitális képek folyamatosan jelen és a jelenben vannak.** A kép nem a jövőnek, hanem a jelennek készül, egyben meg is tagadva eredetét. Már nem megőrzés, hanem

inkább mint tapéta, mint díszlet, vagy mint információs folyam funkcionál. Már nem az örökélet igényével készülnek a képek, nem azzal a céllal kommunikálnak.. Ebben a virtuális világban a képek helyettünk vesznek részt, helyettünk léteznek és „tesznek”, de nem a mi öröklétben való meghosszabbításaink. A fotográfia, az objektív kép lényege alakul át akkor, amikor már nem az a feladata, hogy rögzítse a jelent a jövő számára, hanem, hogy egy új nyelvként önálló életre keljen. Saját születéssel, feladattal, és elmúlással.

- ❖ **A ma számolatlanul gyártott képek, halott képek.** A világot igyekeznek megértetni, megmagyarázni, de e helyett spanyol farkként eltakarják azt. A technika tökéletesedésével nem vált valóra az öröklét. A kép már készítése pillanatában halott kép. Nem őrződik meg az utókornak, mert az újabb és újabb képek kiszorítják a régieket. A halál kezelhetővé tételének, a képekből való kiűzésének vágyával kezdtünk fényképezni, és végül a fotográfiával saját halálunkat idézzük elő. Ez az egyén igazi halála, amely még életében következik be
- ❖ **A képek, mint emlékeztetők megszűnnek.** Ennek nem csak jelenünkre van hatása, de a jövőnkre is. Miszerint a jövőben konstruált múltra. Mindez pedig kihat az egyéni illetve a kollektív emlékezésünkre is.
- ❖ **A fénykép egy idea, egy vágy megjelenése, kivetítése és leképezése.** Immanens képeket vetítünk ki magunknak a világba, vagy a teremtett világot ezekkel a képekkel rendezzük be, hogy otthonos legyen a számunkra. Minden világ az egyéni szubjektum által teremtett, leképezett, megértett világ.